

[Arne Bjerregaard]

andre. Den prioritering fastholder vi selvfølgelig, men derfor vil jeg da gerne give udtryk for, at der kan være andre ting, vi også kunne ønske, hvis der var råd til det.

Lad mig så sige om SFs ændringsforslag, at SF ønsker at hæve skatterne, både de direkte og de indirekte. Nu må vi ikke spise chokolade mere, for det er usundt. Sukkerafgiften skal forhøjes, og reklamen skal forbydes, og handelsgødning skal stige med 8 pct., og bekæmpelsesmidler skal stige med 10 pct. Jeg skal dog måske sige til den miljøpolitiske ordfører for SF, at man skal passe på, at man ikke helt ødelægger muligheden for med bekæmpelsesmidler at slå det ihjel, som altså også er giftigt. Man kan jo blive lidt for ensidig.

Så skal jorden udlægges til rekreative områder for os alle sammen, og det kan være meget hyggeligt, og dræning skal forbydes. Jeg må nok også sige til den miljøpolitiske ordfører, som mener – her går jeg ud fra det, der står her – at ved at forbyde dræning skulle man undgå en nitratnedsvivning, at jeg tror, man skal prøve på at lave en lidt nærmere undersøgelse af, hvad det i grunden betyder at undlade dræning. Man opnår det stik modsatte, for man hindrer iltning af jorden og dermed optagelsen af nitratstoffet, og så vil nitratstoffet selvfølgelig sive ned i jorden. Man kan have en tro på, at når man laver noget, så har det en bestemt virkning, men jeg synes jo nok, at man lige skal undersøge de faktiske forhold, inden man begynder med sådanne påstande.

Det er da klart, at selv om vi er interesse-rede i de bagvedliggende interesser i det, så kan vi selvfølgelig ikke støtte sådanne forslag.

Gennemgående i SFs forslag, hvori der da er mange positive ting, er der jo en kærlig omsorg for os alle, og det er selvfølgelig en smuk tanke at ville have omsorg for alle, men i kristeligt folkeparti har vi den opfattelse, at det også er det enkelte menneske, der har ansvaret, det enkelte menneske, som må prøve på i fællesskab med andre at skabe og forme og udvikle noget. Derfor har jeg med interesse læst, hvad SF skriver om det decentrale, om de muligheder, man vil give mennesker, og her er måske nogle synspunkter, hvori vi kan mødes – ikke i alt det, der udmønter sig i ændringsforslagene, men i det, man skriver, når man f.eks. anfører i be-

mærkningerne i tillægsbetænkningen side 102:

»Staten bør ikke blot interessere sig for at opretholde de store kulturelle institutioner og læreanstalter. Den bør fortsat gennem en støtte til decentraliseringen hjælpe til med at give mennesker mulighed for at skabe og deltage i aktiviteter af mindre etableret, mere eksperimenterende og folkelig karakter.«

Det er godt skrevet. Det kan vi helt tilslutte os. Så er spørgsmålet bare, hvorledes vi så kan nå dette mål. Vi mener ikke, at det er det, der udmønter sig i SFs ændringsforslag; selv om nogle af dem selvfølgelig kan være medvirkende til, at man når et stykke af vejen.

Og endelig VS' ændringsforslag: der er jo så meget, der skal udgå, og nu er de selv udgået, så vidt jeg kan se. Dronningen skal udgå, støtte til erhvervslivet skal udgå, forsvarret skal udgå, Store Bælt skal udgå – det kunne jeg endda acceptere – kirken skulle udgå – det kan diskuteres – arbejdsretten og forligsinstitutionen skal udgå, osv. osv. Selvfølgelig spares der penge, og pengene kan man så bruge på andre områder, til andre formål. Her må vi igen sige, at en hel del af disse formål er ganske gode, selv om der selvfølgelig er nogle, vi klart må afvise, men igen: man må jo prioritere, og vi har altså prioriteret på en anden måde. Her i livet må vi nu engang vælge, og lad mig sige, at kristeligt folkeparti i modsætning til VS vælger, jeg havde nær sagt dronningen og fru Mette Madsen i stedet for fru Anne Grete Holmsgård.

Regeringens forslag støtter vi selvfølgelig, og vi mener, at det, der ligger i regeringens forslag, stadig væk er udtryk for en holden fast ved en økonomisk politik, som er positiv, og som vi gerne er med til at støtte. At jeg personlig på visse områder kan have nogle andre målsætninger, det får så være.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Den korrekte omtale af kirkens minister er kirkeministeren.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi begynder med punkt 17 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.